

Καλαρρῦτικὰ Νέα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ» ΙΩΑΝΝΙΝΑ

◆ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000 ◆ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 89 ◆ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 ◆ Δ/ΣΗ: ΔΩΔΩΝΗΣ 7 Τ.Κ. 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2000 μ.Χ.

Το μεγάλο στην περιοχή της ψυχής, της Ιστορίας και του πολιτισμού είναι δύσκολη έννοια. Η αποτίμηση της ποιότητας σε όλες τις περιοχές είναι δυσχερής, αλλά στο ψυχοπνευματικό πεδίο ανάντης, αντίθεσης.

Τα Χριστούγεννα είναι μία απ' τις μεγάλες γιορτές της Ορθοδοξίας. Η Γέννηση του Χριστού είναι η απαρχή της σωτηρίας του ανθρώπου. Η αναζήτησή της φάνης της Βηθλεέμ μοιάζει με περιπετειώδες ταξίδι μέσα από απίθανα σκηνικά κακοτοπιών. Στόχος το φως. Η "Χαρά" του εφήμερου μας ξεστρατίζει, οδηγεί σε αφόρητη μοναξιά και την πίκρα της ζωής.

Μετά από
α γ ώ ν ε ς
προσεγγί-
ζεται ο
"Ήλιος της
δικαιοσύ-
νης"!

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Γ.
ΘΕΟΧΑΡΗ
τ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

Το μέγα γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού είναι πανανθρώπινο, πασίγνωστο: θρησκευτικά, ιστορικά, πολιτιστικά, εικαστικά, εθιμικά. Στις ημέρες μας ο κίνδυνος της απομάκρυνσής μας από την ουσία της ενανθρωπίσεως του Χριστού ελλοχεύει από τους βερμπαλισμούς, την δυσαρμονία λόγων και έργων, τις ξενομανίες, τις μέχρι μανίας μίμησης ξένων τρόπων ζωής, συμπεριφορών ή εκφράσεων.

Ο όρος Χριστούγεννα είναι σύνθετος από τη φράση Χριστού γέννα, με αλλαγή γένους κατά τα ουδέτερα ονόματα εορτών λ.χ. Θεοφάνεια. Υποδηλώνει τη γιορτή της Γεννήσεως του Χριστού "κατ' επέκτασιν" το σύνολο των γιορτών από την ημέρα της Γεννήσεως μέχρι τα Θεοφάνια.

Τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες η Γέννηση του Χριστού εορταζόταν μαζί με την Βάπτισή του Χριστού στις 6 Ιανουαρίου. Το 354 μ.Χ. ορίστηκε στη Ρώμη ως ημέρα εορτής της Γεννήσεως του Χριστού η 25η Δεκεμβρίου.

Η υμνολογία της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας περιλαμβάνει λαμπρούς ύμνους, μοναδικού ύφους, ποιητικού και πνευματικού, για τα Χριστούγεννα, έργα των διασημότερων μνηστών της Εκκλησίας. Ρωμανού του Μελωδού, Ιωάννου του Δαμασκηνίου, Κοσμά επισκόπου Μαΐουμα. Στη Δύση, η εορτή των Χριστουγέννων, σε αντίθεση προς τα έθιμα του τόπου μας, εορτάζεται λαμπρότερα από τη γιορτή του Πάσχα. Αυτά σε κοσμικό επίπεδο.

Χριστούγεννα 2000 μ.Χ. κοντά στα χειμωνιάτικα γλυκοχαράματα σημαίνουν ευφρόσυνη οι καμπάνες των Ορθοδόξων εκκλησιών. Πλήθος πιστών κάθε ηλικίας, καρφίσα να ρίξεις κάτω δεν πέφτει, παρακολουθεί την λειτουργία των Χριστουγέννων με κατάνυξη, αίσθημα βαθιάς θρησκευτικής πίστης και ευλάβειας. Έτσι η εκκλησία ψάλλει: "Νηπιάζει δι' εμέ ο Παλιός των Ημερών ... Σπαργάνοις πλέκεται ο της δόξης Κύριος ... Φάνη των αλόγων ανακέκλιται ο δρακί συνέχων πάντα γης τα πέρατα, τας ηνίας ο κρατών των Αχράντων Δυνάμεων ... Μυ-

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΕΠΙ ΓΗΣ
ΥΓΩΘΗΤΕ

στηρίου ξένον ορώ και παράδοξον ουρανόν το σπήλαιο, θρόνον χειρουβικών την Παρθένον ... Σήμερον ο άναρχος άρχεται.!"

Στο σπίτι το πατροπαράδοτο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι φωτίζει τις καρδιές όλων με την αίγλη, τη λάμψη, τη γοητεία των εθίμων χιλιετιών. Συγκεντρώνει γύρω του πολλά παιδιά κι εγγόνια, παππούδες και γονείς, αεράτες νύφες, σεβάσμιες γερόντισσες, πεθερές και ξενιτεμένους συγγενείς. Εντυπωσιάζει το Χριστόψωμο με τα βυζαντινά ποικίλματα, η μαγειρίτσα που ευτυχώς επέζησε από την μήνη, την οργή των τρελών αγελάδων η για να κυριολεκτούμε των αδίστακτων τρελών ανθρώπων, που θυσιάζουν στο βωμό της αισχροκέρδειας ανθρώπους!!!

Ο παππούς, η γιαγιά που χαίρονται την πολυπληθή φαμίλια τους στην κορυφή του τραπέζιού, μετά την προσευχή, σηκώνουν το ποτήρι με το κοκκινέλι και εύχονται από καρδιάς. "Χρόνια πολλά, καλά Χριστούγεννα, να ζήσετε χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι σαν τα βουνά της Πίνδου. Σεις, τα παιδιά καλόγνυμα και προκομμένα. Εύχονται και οι υπόλοιποι και αρχίζει το φαγοπότι. Το τραπέζι έχει τα πάντα και του "πουλιού το γάλα" που λειο ο πολύπαθος λαός μας. Δεν θα αργήσει το τραγούδι, το "καλέι η μέρα". Ακολουθεί ο γνήσιος Ελληνικός χορός με την ιδιαίτερη χάρη, την πειθαρχημένη κι-

νηση, τη λεβεντιά, την ηθική αρχοντιά του λαού μας.

Όλα αυτά καλά και άγια, τα ήθη και τα έθιμά μας που πρέπει να τα διατηρήσουμε σαν τα μάτια μας. Αυτά μας κρατούν όρθιους, μας κρατούν στα πόδια μας. Το σαράκι αυτής της μεγάλης κληρονομιάς είναι ο μαϊμουδισμός, δηλαδή η ανόητη, η φαιδρή, η γελοία μίμηση με επιδεικτικό και χαζοχαρούμενο προσποιητό τρόπο ξένων, ξενόφερτων μορφών και συμπεριφορών ζωής.

Με τη θεία κατανυκτική λειτουργία των Χριστουγέννων, την ευφροσύνη του Χριστουγεννιάτικου τραπέζιού, με τη γοητεία των πατροπαράδοτων ηθών και εθίμων του πολύπαθου Έθνους μας, ερωτάται:

Γεννήθηκε μέσα μας ο Χριστός, η αλήθεια Του, η σωτηρία μας;

Η ερώτηση από τη φύση της ουσιαστική, διαθέτει ουσία, δεν είναι κενή περιεχομένου. Απευθύνεται από εμάς, στον εαυτό μας, το άτομό μας. Οι μύχιες, οι εσώτατες, οι κρύφιδες ερωτήσεις επιδέχονται ανάλογες απαντήσεις, φτάνει να είναι ειλικρινείς, ανυπόκριτες, ευθείς, να λένε την αλήθεια. Τι θα απαντήσει ο καθένας είναι προσωπική του υπόθεση, δικός του λογαριασμός, αφορά τον ίδιο και κανέναν άλλον. Παρά ταύτα το φέρσιμό του, ο τρόπος με τον οποίο φέρεται κανείς, η συμπεριφορά του, το σύνολο των χαρακτηριστικών ενεργειών που αντιμετωπίζει τους άλλους, τους συνανθρώπους που αφορά τον ίδιο και όλους τους άλλους.

Ως γνωστόν: "Εκ γαρ του καρπού τοι δένδρον γινώσκεται" (Ματ. 13:3). Από τα μήλα η μηλιά, από τα γκόρτσα η αγριαχλαδιά κ.λ.π. Αν δούμε τους καρπούς των συμπεριφορών του σύγχρονου ανθρώπου και σταθούμε στην πείνα των παιδιών του τρίτου κόσμου και στην σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια, τη, γνωστή ως νόσο των τρελών αγελάδων, αλάνθαστα θα συμπεράνουμε ότι η αλήθεια των Χριστουγέννων, η αλήθεια της φάνης της Βηθλεέμ, η εξ' αποκαλύψεως αλήθεια, η αλήθεια του Θεού δεν μίλησε ή μάλλον μίλησε, αλλά δεν ακούστηκε από τις ψυχές των ανθρώπων. Αυτή "φευ" είναι η αντικειμενική πραγματικότητα!

Τα Χριστούγεννα δεν είναι είδηση, δεν είναι πληροφορία, δεν είναι τηλεοπτική εκπομπή, είναι η αφετηρία του Χριστού και του μηνύματος της Χριστιανικής αγάπης, του "αγαπάτε αλλήλους" (Ιω 13:34 και 17) που απλά σημαίνει να βλέπουμε την ανάγκη του συνανθρώπου μας σαν δική μας και να συμπεριφερόμαστε ανάλογα, σύμμετρα. Δύσκολα πράγματα, σαφώς ναι, και σπάνια!

Χριστούγεννα σήμερα, Χριστούγεννα πορείας Χριστιανικού βίου 2000 ετών, το μεγάλο εμπόδιο που δυσχεραίνει να γιορτάσουμε πραγματικά Χριστιανικά. Είμαστε εμείς οι ίδιοι. Αν το βιώσουμε αυτό και ανασκουμποθούμε για υπεύθυνη ζωή, τότε ούτε πείνα, ούτε ανεργία, ούτε τρελές αγελάδες θα υπάρχουν. Καλά Χριστούγεννα.

Το 4.Σ. του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
σας εύχεται ολόψυχα

Ευτυχισμένο &

Δημιουργικό το

Νέο έτος 2001!

Βοήνηση

Εσωτερική περιπέτεια

ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ

Αγάπη, για δεσ πως χορεύει μέσα μου η ανυπαρξία. Για κοίτα που απόμεινα δέ-ντρο χωρίς φύλλα, ουρανόσ χωρίς άστρα.

Κοίτα πως πήρα το δρόμο του οδοιπόρου. Έγινα λύ-χνος που περατεί στην ασέλγη νύχτα θαμποφέγγοντας.

Έφυγες, όταν πεθαίνοντας η νύχτα γέμίζειν υποσχέσεις την αυγή, που θά'ρχονταν φορτωμένη μ' ελπίδες.

Έγινε ένα μ' εκείνη τη σκληρή τιμωρία μου. Με κείνη που έστερνε με χέρι απελπισμένο το βάρος της μοναξιάς.

Αγάπη, ποίος θα μου τόλεγε πως θα ορφάνευα από σέ-να; Πως τόσα χρόνια δε χάρηκα τ' άσπρο σου πρόσωπο, χλωμό, άστρο κλαμένο;

Δεν είχες σώμα ν' αγγίξω, φόρεμα ν' αδράξω, είσουν μέσα μου πόνος ελαφρός σαν αγέρας, γλυ-κός σαν ένα φως ανοιξιάτικης νύχτας.

Δεν είχε όνομα άλλο απ' αυτό που σε ξέρουν όλα τα πλάσματα, είχες μονάδα μιάν αρχή, τέλος κανένα.

Είναι λίγος καιρός που δεν ξέρω ποίος είμαι. Δεν μπορώ να γνωρίσω το εαυτό μου, δεν μπορώ ν' αρνηθώ μια μεταμόρφωση.

Δεν κατεβαίνει στα χείλη μου χείμαρρος το χαμόγελο, δε λάμπει στα μάτια η μορφή σου,

μονάχα τραγουδώ για τον άνεμο. Όλα γεννιούνται με το χρόνο σε φως και σκοτάδι και η αγάπη θέλει να περιμένεις.

Να περιμένεις πρέπει, νά 'σαι ξάγρυπνος χρόνια, να κρατάς τον ανθό σου αμόρανο - να περιμένεις όμως πόσο;

Πόσο να περιμένεις, πόσο να κοιτάξεις τ' αστέρια, πόση νεότητα νά 'χει η υπομονή;

Πόση νεότητα νά 'χει το θάρρος, πόση ζωή αυτό που περιμένει ένα τέ-λος; Πόσο θα κάνεις να 'ρθεις, ας το ξέραμε.

Είπα: πρέπει να 'ρθει μια στιγμή κι ας μου φύγει, μια στιγμή μακρινή ας την κρατά στα χέρια μου κι ας γίνει άνεμος.

Μια στιγμή τόσο πρέπει για να ζήσω, ας έρθει και θα δείς πως θα ξαπλωθούν τα κλαδιά μου, ένα δέντρο ολοπράσινο θαλερό.

Όμως πόσες φορές θα προσπέρσας δίχως να μας εύρει ζύπνους, πόσες θά 'ρθει στη θύρα μας να χτυπήσει και μεις στεναγμούς μόνο ακούγαμε εντός μας.

Κι άλλες πόσες φορές δεν ανέτειλε στον μικρό ουρανό μιας μακριάς προσμονής και μεις τις αισθήσεις προδώσαμεν, εφιάλτες!

Ίσως νά 'τανε τότε που μέσα στη γλάστρα μας άνοιξε μιά ορτανσία,

Στον τόπο μας με 15 χρόνια μόχθου

Το πάθος μας για τη γενέθλια γη, το κεφαλοχώρι, το αρχοντοχώρι, την κωμόπολη θρύλο της Πίνδου Καλαρρύτες είναι δεδομένο: Από τους ήρωες ντό-πιους που διαμένουν μόνιμα στις αητοφυλίες του τόπου μας. Τους ξενιτεμένους σ' όλο τον κόσμο, που ξεπερνούν τις 6000 (έξι χιλιάδες), καλά διαβάσατε έξι χιλιάδες. Τους πολυπληθείς φίλους των Καλαρρυτών που κυριολεκτικά πλημμυρίζουν τα Σαββατοκύριακα, όλο το χρόνο το μονα-δικό σε ιστορία, πολιτισμό και φυσικό κάλλος χωριό μας. Οι Καλαρρύτες είναι στις ημέρες μας Θρύλος, διήγηση μυθικού χαρακτήρα, που ομορφάνει και γλυκαίνει το λό-γο μας στις φιλικές παρέες. Η φήμη τους, η ακτινοβολία τους, η ανάμνησή τους, ιδιαίτερα η διαμονή μας στο Κε-φαλοχώρι συναρπάζει, ασκεί μεγάλη γοητεία, προκαλεί έντονα συναισθήματα, προσελκύει ενδιαφέροντα. Η ζωή στο χωριό μας είναι ένα ατέλειωτο τραγούδι, μια σκακιέρα που εύχεται να μη τελειώνει η παρτίδα. Κοντολογις οι Καλαρρύτες ενθουσιάζουν μαγεύουν, συγκινούν, κατα-γοητεύουν τους πάντες!

Παρ' όλα αυτά, η λειτουργία του Καλαρρυτιώτη δεν είναι μόνο να περνάει καλά, είναι και αυτό, ούτε να δώσει μια απάντηση στα πολλά και ζέοντα προβλήματα του χωριού, που υπάρχουν, αλλά να βοηθήσει, να βάλει πλάτη, κατά το κοινώς λεγόμενο για τη σωστή λύση τους. Οφείλουμε όλοι να προσέξουμε την παρατήρηση: Σωστή λύση. Και σωστή λύση σημαίνει να είναι όπως πρέπει να είναι, να μην έχει λάθη. Με άλλα λόγια ορθή λύση, αληθινή γνήσια, πραγματική, είναι αυτή που συμφώνει με την ηθική και το δίκαιο, αυτό που επιβάλλεται, που ενδείκνυται να γίνει.

Αυτό είναι το μήνυμα των γενεθλίων της εφημερί-δας μας: "Καλαρρυτιώτικα Νέα" που έχουν τα γενέ-θλιά τους. Ευχαριστούμε το Θεό τον προστάτη του χωριού μας Άγιο Νικόλαο και όλους σας για τη βοή-θειά σας. Ευχόμαστε: καλή συνέχεια για το καλό του χωριού μας, το καλό όλων μας.

Άλλος αέρας

Η γνήσια φωνή της ζωής μιλείται απ' τη φύση, την ύπαιθρο τα περήφανα βουνά μας. Εμείς συνηθίσαμε να ακούμε μια φωνή: την φωνή των ανθρώπων σ' όλα τα είδη και τις αποχρώσεις της: Έτσι έχουμε φωνή δυνατή, βαθιά, πλούσια, φωτεινή, ψιλή σπη-λαιώδη, βροντερή, καμπανιστή, απαλή, τραχιά κ.λ.π. Μι-λά ο άνθρωπος για να τον ακούσουν. Να τον ακούσουν, να συνεννοηθεί, να συνεργαστεί, να εργαστεί, να δημιουρ-γήσει, να εξανθρωπιστεί.

Πέρα και πάνω από την ανθρώπινη φωνή είναι οι χί-λιες δυο άλλες φωνές ηχηρές ή άχρες που δεν παρέχουν ήχο είναι μυστικές φωνές όπως π.χ. η φωνή της συνειδη-τής μας.

Μία από τις φωνές της φύσης είναι ο αέρας. Αυτός που αναπνέουμε και ζούμε. Είναι μολυσμένος στις πόλεις και καθαρός στην εξοχή.

Ο αέρας της υπαίθρου, ιδιαίτερα της ορεινής ενδοχώ-ρας είναι άλλος αέρας, ως αύρα, ελαφρά πνοή του ανέ-μου, δροσερός, απαλός, ευχάριστος, σου ανοίγει την καρ-διά. Νιώθεις άλλος άνθρωπος, ξανανιώνεις, νιώθεις πάλι νέος, αισθάνεσαι ακμαίος, δυνατός, βράχος της Πίνδου.

Ο Καλαρρυτιώτικος αέρας που κατεβαίνει στο κεφαλο-χώρι μας απ' τον Μπάρο, την Κακαρδίτσα, τον Πρέσσο, γενικώς την αθάνατη Πίνδο μας είναι άλλος αέρας. Είναι αέρας ζωής, αγώνα, μόχθου, λεβεντιάς, προκο-πής. Επαναφέρει τον άνθρωπο στους φυσιολογικούς, στους απαραίτητους ρυθμούς βιολογικούς ρυθμούς και λειτουργίες. Έτσι έχει υγεία, μέγιστο αγαθό, ευτυχημένη ζωή, καλότυχη ζωή!

Ο αέρας των Καλαρρυτιών είναι άλλος αέρας, όσοι τον χάρηκαν και τον χαίρονται το ξέρουν καλά.

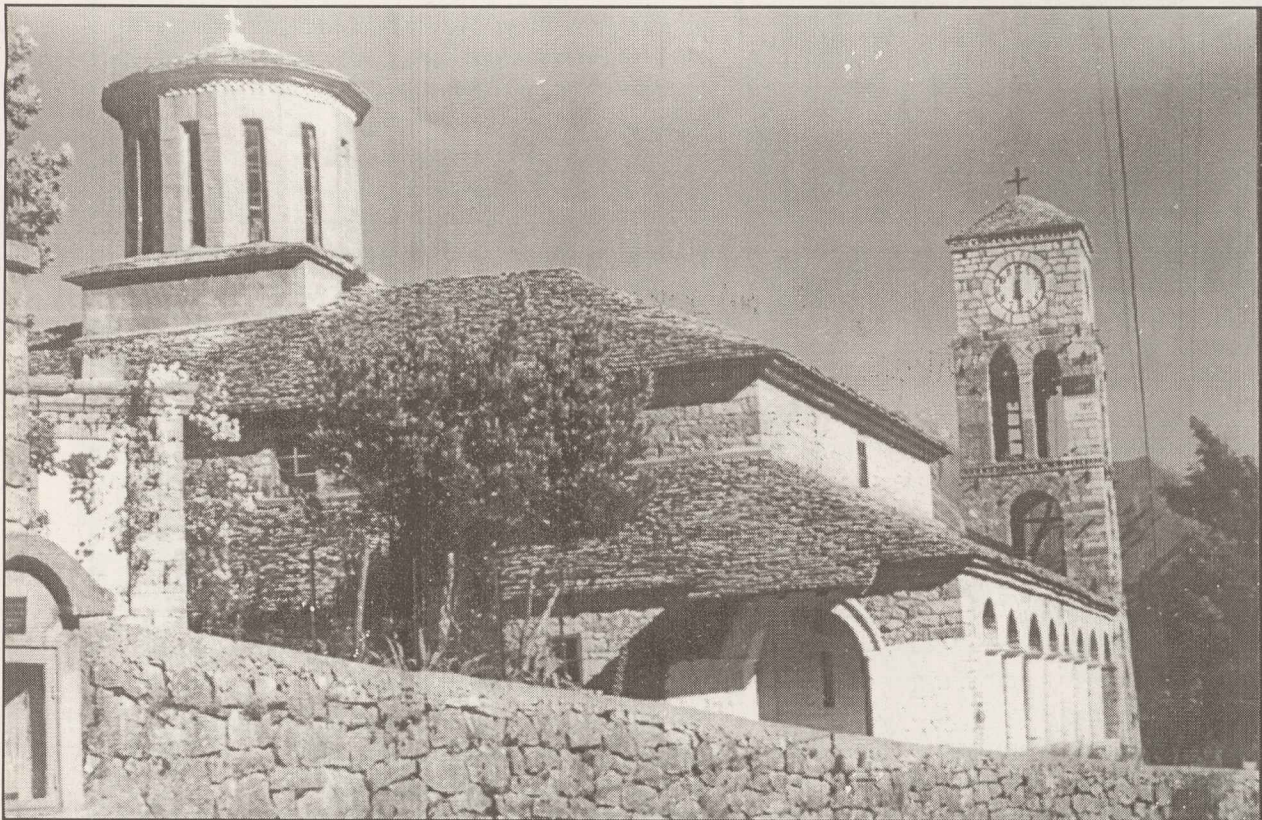
Απόψεις που συγκινούν

Στον περίπατο στους λιθό-στρωτους δρόμους του χωρι-ού μου ορισμένες απόψεις συγκινούν και άλλες ματώνουν. Θα ασχοληθώ με τις θετικές, τις χαρούμε-νες, τις γεμάτες προσδοκίες και λα-μπρές ελπίδες. Θα σταθώ σε μία Βαζιόντας προς την Τσόρα, κάτω από το σπίτι της μα-καρίτισσας θείας Αναστασίας Γκορ-γκόλη στο δεξί μας χέρι ανταμώνουμε ένα ανακαινισμένο σπίτι. Σήμερα είναι του Λάκη Γκοργκόλη που με πολύ με-τώπιση, αλλά και στις λεπτομέρει-ες. Είναι λάθος να υποστηρίζουμε ότι σεβόμαστε την αντικειμενική πραγμα-τικότητα του χθες που την καταστρέ-

φουμε, την αλλοιώνουμε, την βρίζου-με με τις ανεπάρκειές μας, τις λειψές σκέψεις μας και τις καταστροφικές επεμβάσεις μας. Το ανακαινισμένο σπίτι του Λάκη Γκοργκόλη είναι χάσμα οφθαλμών και σύγχρονης λειτουργικότητας. Όταν με το καλό τελειώσουν όλες οι εργασίες καλό θα είναι ο κ. Γκοργκόλης να προσφέρει ένα γλυκό και ένα ποτήρι νερό από του Παράσχη στους χωρια-νούς και τους φίλους του χωριού μας. Η χαρά όλων θα είναι μεγάλη και δι-καιολογημένη. Άριστους ματόδρους έχει, δόξα τω Θεώ, το κεφαλοχώρι μας.

τους ανθρώπους μας

Η εορτή του προστάτη μας Αγίου Νικολάου

Η πρηνή καθημερινή έγνοια, η φροντίδα, το ενδιαφέρον μας οδηγεί στο επιτραπέζιο ημερολόγιο για να ενημερωθούμε ή καλύτερα να συνεδιητοποιήσουμε τα εορταστικά καθήκοντα. 6 Δεκεμβρίου γράφει: **Νικολάου επισκόπου Μύρων Λυκίας θαυματουργού.** Για μας τους Καλαρρυτιώτες, ντόπιους και ξε-νιτεμένους, η υπενθύμιση αυτή είναι περιττή. Αυτή η ημερομηνία είναι γραμμένη στην καρδιά μας με τις γλυ-κόλαλες καμπάνες της Τεργέστης που διαλαλούν στα διάσελα, στις κο-ντοραχούλες και τις αγέρωχες βου-νοκορφές της χλιοτραγουδισμένης Πίνδου μας. Είναι ξεμπλιασμένη η ημερομηνία από τη εν χορώ ψαλμου-

διά όλων των χωριανών που ψάλ-λουν με δέος και κατανύξη το απολυ-τίκιο του Αγίου Νικολάου: **"Κανόνα πίστεως και εικόνα προάφτης, εγκράτειας διδασκάλον, ανέδειξε σε τη ποίμνη σου, η των πραγμά-των αλήθεια, διά τούτο εκήτισο τη ταπεινώσει τα υψηλά, τη πτωχεία τα πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα Νικό-λαε πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σω-θήναι τας ψυχάς ημών".**

Στα χρόνια μας ο Άγιος Νικόλαος, προστάτης του χωριού και του ιστορι-κού Πατριωτικού Συνδέσμου Καλαρ-ρυτιών "Η ΠΙΝΔΟΣ", με έδρα τα Ιωάν-νινα, εορτάζεται στο Κεφαλοχώρι μας με πλήθος χωριανών και επισκε-πτών, η θεία λειτουργία είναι όντως

Χριστιανός

Ζούμε σε μια εποχή ρευστή, ασταθή, ευμετάβο-λη, συγκεκριμένη. Εποχή: καταναλωτικής υστε-ρίας και πνευματικής ατονίας. Πολλά έχουν χαθεί, πολλά χάνονται. Το εννοιολογικό περιεχόμενο πολλών ουσιαστικών πραγμάτων έχει αλλοιωθεί, έχει μεταβληθεί, έχει νοθευτεί. Αυτό επιφέρει: σύγχυση!

Ας δούμε ή μάλλον ας προσεγγίσουμε τον όρο Χρι-στιανός, σαφώς Ορθόδοξος Χριστιανός. Τι σημαίνει; Χριστιανός σημαίνει αυτός που πιστεύει στον Χριστό και την Διδασκαλία του, που ασπάζεται τα δόγματα του Χριστιανισμού. Σημαίνει ακόμη το μέλος της χριστιανι-κής εκκλησίας.

Ορθόδοξος χριστιανός είναι αυτός που πρεσβεύει τα δόγματα της Ανατολικής Χριστιανικής Εκκλησίας, σε αντιδιαστολή προς τους οπαδούς των άλλων χριστιανι-κών δογμάτων (π.χ. καθολικούς, προτεστάντες κ.λ.π.)

Ορθόδοξος χριστιανός είναι αυτός που συμφωνεί με την ορθή θρησκευτική πίστη το ορθό δόγμα. Κατ' επέ-κταση αυτός που ακολουθεί με συνέπεια και χωρίς πα-ρεκκλίσεις την διδασκαλία του Χριστού. Ορθόδοξος

χριστιανός είναι ο αγωνιστής της ζωής. Αγωνιστής και του εαυτού του, των αδυναμιών, των ανεπαρκειών, των ελαττωμάτων του. Αγωνιστής κατά της γύρω μας ποικιλώνυμης κακίας, που στον καιρό μας αφθονεί. Κακία είναι η διάθεση για το κακό, για το κάθε κακό, μι-κρό ή μέζιον.

Πόσο καιρό κρατάει ο πνευματικός αγώνας κατά του κακού που οφείλει να μάχεται ο Ορθόδοξος Χριστια-νός; Όλη μας τη ζωή. Οι υπαρκτάς μας αντιδράσεις απέναντι στο κακό είναι διαρκείς. Αυτός εί-ναι ο ηρωισμός της ζωής. Στη ζωή υπάρχουν πολλές αγωνίες για πολλά. Παρά τούτα η αγωνία είναι μία: η αγωνία της ζωής. Ποιάς ζωής; Της αξιοβίωτης ζωής, δηλαδή της ζωής που αξίζει να τη ζούμε. Αυτή είναι η ζωή του Ορθόδοξου Χριστιανισμού την οποία χαιρείται κανείς όταν αγωνίζεται και την βιώνει. Ορθόδοξος χρι-στιανός είναι φωτεινή, λαμπρή, ξεκάθαρη γεμάτη χρι-στιανική αγάπη και ανθρωπιτά πράξη, έργο, συμπερι-φορά.

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ

Συνέχεια από την σελίδα 4

Ίσως νά 'τανε τότε που θωρούσαμε ανέμελοι το πρώτο φεγγάρι.

να φρουρείς ξάγρυπνος και να χάσεις ότι φύλαγες προσεκτικά και με θυσία.

Ω αγάπη, που οι ποιητές σε τραγούδησαν τόσο και συ δεν τους μίλησες. Ποιός θα σου χτύπαε τη θύ-ρα με την πιο πικρή μουσική που σ' εγείρει απ' τον τάφο και σε δείχνει στην πού σε παραστέκεται δακρυσμένη χαρά μας.

Να, κοιτάζω τον ήλιο, να κοιτάζω το χώμα. Βλέπω τα βήματά σου σ' όλους τους ουρανούς, σ' όλους τους χώρους, από εκεί σ' έφερα κάτω με το αμάξι του πάθους.

Σ' ουρανόσε σε ζητούσα και σε βρήκα στους δρό-μους. Όμως να, που υπάρχει. Στα τραγούδια υπάρχει, στις καρδιές μας υπάρχει, άγνωστη είσαι και υπάρχεις.

Υπάρχεις, για τούτο κι εγώ σ' αναζήτησα πέρα στις καρδιές των ανθρώ-πων, γι' αυτό σ' αναζήτησα στο νέο τραγούδι μου αυτό που λέει πως υπάρχεις.

Αν ξαπλώσεις στους βρά-χους σκάει ευθύς κεφαλάρι, αν πατήσεις στους κάμπους ξεμυτάει το χοιράρι, αν απλώσεις το χέρι τριαντάφυλλο ανθίζει, αν ανοίξεις τα μάτια βγαίνει ο ήλιος στον κόσμο.

Μεσό' στα σώματα κάνεις ομορφιά να καρτίζει είταν άπιστοι τόσοι και τους γέμισες πίστη, είταν άρρωστοι τόσοι και ξανάρθαν στον κόσμο κι όσοι ψάχνουν να σε βρουν παρευτός φανερωτής.

Όσοι ψάχνουν να σε βρουν! Ήρθε αρχάγγελος κι είπε: Να σφογίσουν το δάκρυ, ήρθε ο αρχάγγελος κι είπε: Είναι ο κόσμος απέραντος, δεν προφταίνει η Αγάπη να 'ρθει σ' όλους.

Ήρθε ο αρχάγγελος κι είπε πως δεν πρέπει να φεύγει μάτια τόσας χρόνος. Μην κλειδώνετε μέσα σας, σεριανίστε τον κόσμο, πριν ο θάνατος φτάσει, πριν χαθούνε τα ίχνη σας και δεν τα βρει η Αγάπη.

Κι αν ματώνουν τα χέρια σας κι αν σας δέρνουν αγέρες και σας θάβουν τα χιόνια, θα σας βρει όσο κρύνετε η Αγάπη. Βαστάτε.

«ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ»
1940-1966

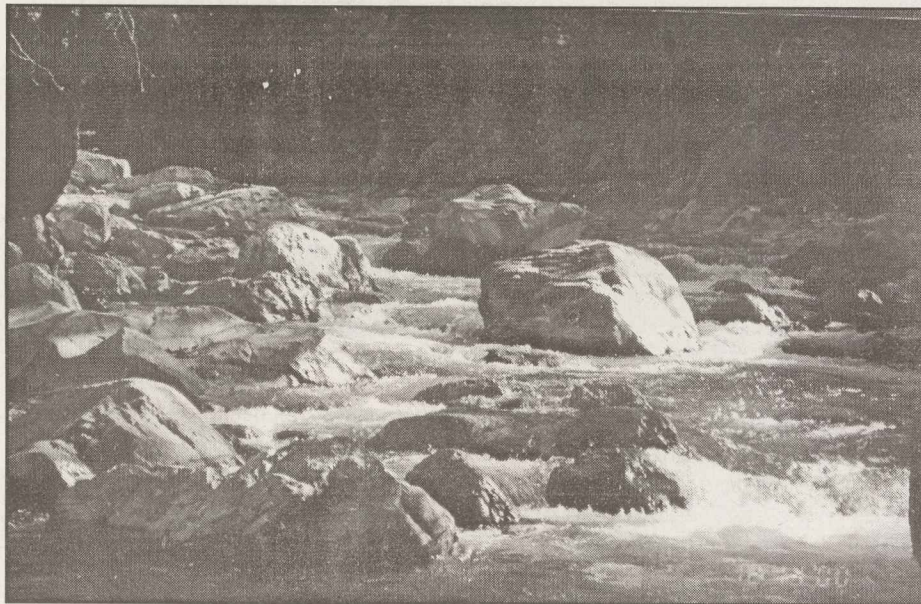
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Υδροηλεκτρικά φράγματα και φυσικό περιβάλλον

Το γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της Εφημερίδας μας, ότι η κατασκευή τεσσάρων υδροηλεκτρικών φραγμάτων σε μήκος ποταμών 2 περίπου χιλιομέτρων, στους παραποτάμους τοιού Αράχθου Χρούσια, Μονοδένδρι (Καρλίμπο), Ματσουκιώτικο και Καλαρρύτικο και όλα τα συναφή έργα, στην εκπληκτικής ομορφιάς αυτή περιοχή των Δυτικών Τζουμέρκων, όσο καλή, θέληση κι αν έχουν οι εκπρόσωποι της Κατασκευαστικής Εταιρείας, θ' αναστατώσουν την περιοχή και θα προκαλέσουν, χωρίς καμιά αμφισβήτηση καταστροφή στο περιβάλλον με σοβαρή διατάραξη, όχι μόνο της χλωρίδας αλλά και της πανίδας της περιοχής.

Και θα περιμέναμε βέβαια από την Εταιρεία που επιδιώκει την κατασκευή των Υδροηλεκτρικών έργων να πει, την πραγματική αλήθεια στις αρχές και τους κατοίκους της περιοχής, σχετικά με όχι μόνο με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, αλλά και με τα τεχνικά στοιχεία.

Αντιθέτως, σε ανακοίνωσή της με ημερομηνία 16 Ιανουαρίου 2001 επικαλείται στοιχεία που έρχονται, μερικώς, σε πλήρη αντίθεση, με τον υπ' αριθ. Πρωτ. 3081-3082-3083 και 3084/29-9-1999 έγγραφα της Δ/νσης ΠΕΧΩΔΕ Ηπείρου,

Οι ανεπανάληπτες ομορφιές των παραποτάμων του Αράχθου, θα εξαφανιστούν με την κατασκευή των φραγμάτων

που αφορούν στην Προέγκριση Χωροθέτησης των υδροηλεκτρικών φραγμάτων.

Συγκεκριμένα η Εταιρεία διατείνεται όλα τα υδροηλεκτρικά φράγματα είναι ύψους 5 μ. ενώ δύο απ' αυτά είναι ύψους 7 μ. (Μονοδένδρι - Καλαρρυτινό).

Οι οδοί πρόσβασης στα έργα δεν είναι 300-500 μέτρα αλλά 650 μ. και 1200μ. και πλάτους 8 μ.

Ο χώρος απόρριψης των 200.000 κ.μ. υλικών των εκσκαφών σε περιοχή έκτασης 30 περίπου στρεμμάτων, απλώς ανα-

φέρεται, χωρίς να προσδιορίζεται η συγκεκριμένη περιοχή.

Δεν σχολιάζουμε βέβαια την υστερόβουλη και κατόπιν εορτής απόφαση της Εταιρείας, για χορήγηση αντισταθμιστικών και άλλων οφελών στις παρακείμενες των υδροηλεκτρικών έργων Κοινότητες, προκειμένου να εκμειευθεί ευνοϊκή, για τα φράγματα απόφαση.

Ο Σύνδεσμός μας διακηρύσσει με θάρρος και παρρησία, ότι είναι αντίθετος με την κατασκευή υδροηλεκτρι-

κών φραγμάτων στην όμορφη αυτή περιοχή καθώς και με την ανάπτυξη αυτής της μορφής.

Κανένα αντισταθμιστικό όφελος δεν είναι ικανό να εξισωθεί, με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις σε μια περιοχή ιδιαίτερου κάλους και φυσικής ομορφιάς.

Κατόπιν των ανωτέρω η Πολιτεία, η οποία τα τελευταία χρόνια έκανε πολλά για την ανάπτυξη της περιοχής έχει χρέος και με σεβασμό προς την πλούσια και ένδοξη ιστορία των Δυτικών Τζουμέρκων, αφενός, να μη συνεργήσει στην κατασκευή των συγκεκριμένων υδροηλεκτρικών φραγμάτων και αφετέρου να συνεχίσει τα έργα Τουριστικής υποδομής και βελτιώσεως των οδικών αρτηριών, για να βγει επιτέλους και η περιοχή αυτή από την απομόνωση και την υπανάπτυξη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Καλαρρυτιών «Η ΠΙΝΔΟΣ» θεωρεί υποχρέωσή του να ευχαριστήσει θερμά τόσο τον κ. Γεώργιο Ι. Φασούλα, πρώην Πρόεδρο του Συνδέσμου μας όσο και τον εξαίρετο συμπατριώτη μας στην Αθήνα κ. Ευάγγελο Μπακαγιάννη, για την παροχή χρήσιμων στοιχείων για την εφημερίδα μας.

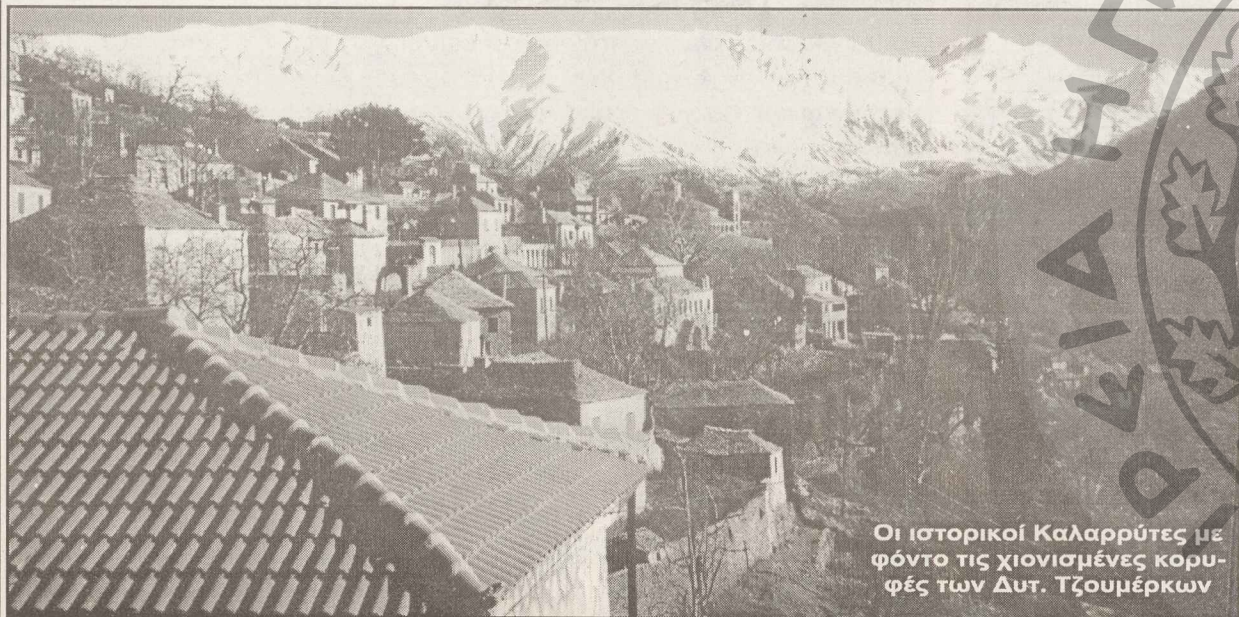
ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ : του Γιάννη Ντρενογιάννη

«Όταν στο μυαλό μου έρχονται οι Καλαρρύτες, σκέπτομαι το φυσικό, αισθητικό και συναισθηματικό καταφύγιο του καφενείου του Ναπολέοντα. Γνωρίζω πολύ καλά πως μπορεί να παλέψω με τις άσχημες καιρικές συνθήκες, μπορεί να κολλήσω στο χιόνι, μπορεί να χρειαστεί να περπατήσω πολύ για να φθάσω έως εκεί, αλλά ξέρω πως αυτός μαζί με μια χούφτα ανθρώπους θα είναι εκεί και θα περιμένει! Απέναντι από την οροσειρά των Τζουμέρκων και σκαρφαλωμένο σε μια πλαγιά που όρους Περιστέρι (ή Λάκμων) βρίσκεται το ορεινό αυτό πέτρινο κώσμημα των Ηπειρωτών μαστόρων και απέναντί του σαν είδωλο σε καθρέπτη, άλλο ένα χωριό, το ίδιο όμορφο και χαρισματικό. Καλαρρύτες και Συρράκο μοιάζουν σαν να φυλάνε ζηλότυπα την ορεινή εικόνα της πατρίδας μας. Δύσκολο να βρεις ομορφότερα χωριά στην Ελλάδα, πιο δύσκολο είναι να περάσεις τον χειμώνα σου εκεί. Δεν εί-

ναι μονάχα η απομόνωση και ο συχνός αποκλεισμός από χιόνια και κατολισθήσεις. Είναι που νιώθεις σαν να φυλάς Θερμοπύλες! Και στα δύο χωριά θα βρεις ξενώνα για να μείνεις και φαγητό σπιτικό να φας. Θα μιλήσεις στο κεφανείο και θα αφήσεις την ψυχή ελεύθερη να πετάξει, την ίδια στιγμή που το μάτι σου δεν θα χορταίνει να βλέπει.»

Το όμορφο και καλογραμμένο αυτό κείμενο γράφτηκε από τον έγκριτο δημοσιογράφο των Αθηναϊκών Εφημερίδων «ΒΗΜΑ και ΝΕΑ» και εξαίρετο φίλο του χωριού μας κ. ΙΩΑΝΝΗ ΝΤΡΕΝΟΓΙΑΝΝΗ και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ».

Ο Σύνδεσμός μας ευχαριστεί θερμά τον κ. ΙΩΑΝΝΗ ΝΤΡΕΝΟΓΙΑΝΝΗ για τις γλαφυρές και όμορφες αυτές αναφορές του στο ιστορικό χωριό μας και την περιοχή του.

Οι ιστορικοί Καλαρρύτες με φόντο τις χιονισμένες κορυφές των Δυτ. Τζουμέρκων

ΠΡΟΣ: ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Κύριε Δ/ντά

Το Κοινοτικό Συμβούλιο και εγώ προσωπικά διαμαρτυρόμαστε για τις αιτιάσεις ορισμένων συμπατριωτών μας ότι δήθεν δεν στηρίζουμε επαρκώς την προσπάθεια της Αναπτυξιακής Εταιρείας και το πρόγραμμα αξιοποίησης των τριών κτιρίων που της ανήκουν.

Κατόπιν αυτού θέλω να διαβεβαιώσω όλους τους συμπατριώτες ότι τα έργα αυτά τα θεωρούμε έργα άμεσης προτεραιότητας για το χωριό, αφού μόνο η σωστή αξιοποίηση του ιστορικού και παραδοσιακού χαρακτήρα, του χωριού, μπορεί να το οδηγήσουν σε αναπτυξιακή πορεία. Επομένως, η υλοποίηση αυτού του προγράμματος από τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού μαζί με τους δρόμους πρόσβασης στο χωριό πρέπει να αποτελούν την πρώτη προτεραιότητα τόσο για την κοινότητα όσο και για όλους τους Καλαρρυτινούς.

Εμείς σαν Κοινοτικό Συμβούλιο θα αγωνιστούμε κατά προτεραιότητα για την υλοποίησή τους.

Μετά τιμής

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΟΓΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: Αν και δεν νομίζουμε ότι η ανακοίνωση της Κοινότητας έχει αποδέκτη το Σύνδεσμό μας, εν τούτοις είμαστε υποχρεωμένοι, να πούμε ότι η υλοποίηση του προγράμματος του Ε.Ο.Τ. έχει καθυστερήσει αρκετά και οι στέγη τόσο του Κληροδοτήματος ΚΩΣΤΑΔΗΜΑ, όσο και της ΚΑΣΑΡΕΙΑΣ είναι έτοιμες, να καταρρεύσουν. Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας, για το σκοπό αυτό επισκέφθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2000 το Νομάρχη Ιωαννίνων, ο οποίος εξεδήλωσε το αμέριστο ενδιαφέρον του και για τα δύο κτίρια. Ας αναμείνουμε λοιπόν.